

Σχόλια. Εκ Μηδείας.] μή ποτε ἐκ τ' Εὐειπίδου Μιδείας παρὰ χεράς ἐκείνα, ὡ δ' ὕψλωος ἐγὼ μελέα τε πόνων, πῶς ἂν ὀλοίμαν, οἱ ἧ αὐτὸ τ' Μελανθίος φασὶν εἶναι Μήδειαν, ἐξ ἧς αὐτῶ.

BISETVS. Αποχειρωθεῖς] ἐς ἐρημύους τῆς κωπαίδων, ἃς ἦδη ἐν χερσὶν ἔχειν ἐνόμιζε, τὸ ἧ χερσῶν, ὡς τὸ ἀποχειρωθῶ, ἀλλ' ἡλὼν διαφέρεισιν, ὡς τὸ τυγχάνω, ἢ τὸ ἀποτυγχάνω τὸ γὰρ χειροῦ δηλοῖ τὸ τ' χερσὶν ἀλίσκειν, τὸ ἧ ἀποχειροῦ, καὶ ἀποχειροῦσιν λέγει τὸ ἀποτῆ ἐν τ' χερσὶ τι πρότερον ἔχοντων, καὶ τοῦτε ὑπ' ἄλλων ἐπεισάφερμα, οἱ τοῦτο ἀπὸ τῆς χερσὶν ἀφαιρουῦσι. Ὁ ἀποχειροῦσαι λεγόμεθα ὅταν ἄσπερ ἐν τ' ἡμῶν χερσὶν εἰσέρχῃ, ἐκ χερσὶν ἢ πίπτειν, ἢ ἀφαιρεῖσθαι εἰς μῆλον, ἢ καὶ ὅταν ἡμεῖς τ' ἐλπίδος ἀποτυγχάνομεν.

Σχόλια. Λοχευομύχας.] ἐν τοῖς Αἰχαινεύσιον ἐφαμῆν, τοὺς μαγείρους μὲν τεύτλων ἐφείναι ἔργελλοις, ἐπαίξε δ' ἐπιπῶν λοχευομύχας, ἀντὶ τῆς ἐφομύχας, ἢ δὲ τῆς ἢ ἐργελλοῦ ἐν τεύτλοις ἔστιν. τοὺς δ' ἀνθρώπους ὅτι χαίρειν] τοὺς ὀρώντας ὅτι χαίρειν αὐτῶν ἀρρωσῶντι.

CHR. Ολοίμαν.) Lege utrobique ὀλοίμαν per o paruum, ut sint Anapesti. sunt autem qui existimant hęc ex Medea Euripidis esse, ubi habes, ὀδύσλωος ἐγὼ μελέα τε πόνων, πῶς ἂν ὀλοίμαν. Ego puto ex ipsius Melanthij Medea quam hic amaro ioco perlinit, sumpta esse, ut non solum malum esse poetam ostendat, sed raponem & gulosum probet, & in cute curanda plus operatum quam co-

lendo Apolline. Αποχειρωθεῖς.) Sic verti, quasi ploraret Melanthius elapsam ē manibus sibi anguillam. Est enim piscis lubricus, & qui faciliē capturam fallit: neque tamen malē legeretur ἀποχειρωθεῖς per n. sed sic τῶς λοχευομύχας non esset quartus calus pluralis, sed secundus singularis qui Doricē proferendus cum accentu circumflexo τῶς, &c. Malē enim apud Sudam habes χερσῶν, ἐρημῶν, legendum χερσῶν. Ceterūm ut ex Acharnensium fabula magis patet, anguilla cum betis coctā, cibus erat suavisissimus. Dixit autem λοχευομύχας cum debuisset ἐφομύχας. Antea in eadem Acharn. fabula vocavit ἐργελλῶν ἐν τεύτλων μύχας. De betarum generibus legendus Athenęus libris 9. & 11. ubi ex Euphorione in ἀποδιδόσῃ ait τεύτλων vocari etiam σεύτλων vel σευτλίον, ut φαίειν πῶν φαίην. Notandum quoque ἐργελλῶν apud Atticos dici per u, apud Bęotos per i paruum. Alexis neutro genere extulit ἐργελλῶν in Ulyssę texente. τοὺς δ' ἀνθρώπους.) Hęc sunt verba non Melanthij sed Trygei, definiuntque Anapestici hac coronide. Sequuntur septem Senarij Iambici. Sed non dubito quin ista λαβὴ πῶν μάχαιραν dicantur ex persona Famuli. Notanda verὸ rudioribus Gręca ἑλλειψις & Atticis familiaris etiam in περὶ λόγῳ, phralis, εἶδ' ὅπως, deest enim & subintelligitur ὅρα vel quid simile.

BISETVS. ΟΤρυγαίου θεράπων, καὶ ὁ Τρυγαῖος δεσπότης πρὸς πῶν θυσίαν, ὡ τῆ Εἰρλήν ποιεῖ-

Θε. **Λ**αβὴ πῶν μάχαιραν. εἶδ' ὅπως μάχαιρῶν
εικῶς
Σφάζεις τ' ὡ. Τρ. ἀλλ' οὐδέ μιν. Θε. πῆ πιδῆ.
Τρ. Οὐχ ἦδεταί δή πουθεν Εἰρλήν σφαγαῖς.
Οὐδ' αἵματ' ἐβώμης. ἀλλ' εἴσω φέρο
Θύσας, τὰ μιν ἐξ ἔχων δεῦρ' ἐκφερε
Χ' εἴτω τὸ πρὸ βαλὼν τῶν χορηγῶν σάξας.
Χο. Σὲ δὴ θυραῖσι χεὶρ μύχων τὰ τοίνυ
Σχίζας δ' ὀλοῖ πιδεναί τ' ἀχέως
Τὰ, τε πρὸ σφοδρῶ πάντ' ὅππ' τούτῳ.
Τρ. Οὐκοῦν δοκῶ σφίμαντικῶς τὸ φρύγανον
πιδεῖς;
Χο. Πὰς δὲ ἐχέ, τί γάρ σε πέφουγ' ὅσα χεὶρ
Σοφὸν ἀνδρα. πιδὲ εἰ σὺ φρονεῖς ὀπόσα
Εστὶ χρεῶν τόνγε βροτῆ δοκίμων
Φρενὶ καὶ πείμω τῆ τέλμη.

BISETVS. Λαβὴ πῶν μάχαιραν.] αὐτῶ ὁ τοῦ Τρυγαίου θεράπων πρὸς τ' ἑαυτοῦ δεσπότην ὡς τῆ Εἰρλήν ἐρεουργήσωντα, ὡς θυσίαν ποιήσωντα λέγει. Σφάζεις τ' ὡ] πῶν τὸ φονεύω, ὅθεν φάξω, ὡς ἐκ τ' βῶν τὸ φάξω. καὶ πλεονασμῶ τ' σφάζω, σφάζω, τὸ κτείνω, ὡ ἀναίρω. λέγεται ὡ σφάπτω. ἐν τεύτλων τὸ ποιητικόν, φάξανον, ἢ γου τὸ ξίφος, ἢ μάχαιρα, οἷον σφάξανον, ὅτι τούτῳ σφαγῶν ποιούμεν. ἀντὶ δὲ τοῦ ὡ, τινὲς οἷν γραπτέον οἰόνται. ἀλλὰ μηδὲν κίετι, τί δὲ ὅς, καὶ τί δὲ οἷς, φανερὸν ἢ τ'

D σαμ θέλεισιν, ἑαυτοὺς παρὰ σκευάζεσι.

FA. **E**rgo accipe clunaculum & immolans
sacrem
Μαδῆτα. TR. sed istud non licet. FA. quid mi licet?
TRY. Nec cede gaudet sancta Pax, nec victimis
Amat cruentis Pacis ara tingier.
Sed sacrificia intus ossa clunium efferens,
Sic prebitori tota seruaturs pecus.
CH. Te oportet ergo ianua imminentem
Hac fissa statim ligna reponere, &
Quibus indiget insuper usus.
TRY. Ecquid vides me fomitem apposuisse vatis
instar!

F CHO. Quidni? quid enim te fugit omnium
Qua scire sagacem opus est? an non
In te est quicquid vir habet sapiens
Animo intrepido atq; audenti?

συνάξεις ὀλοκλήν αὐτῆ, ὅρα, σκόπει ὅπως τ' ὡ μάχαιρῶν σφάζεις.

Σχόλια. Οὐχ ἦδεταί.] αὐτῶ πρὸς τὸ εἶδος φασὶ γὰρ τῆ τῶν στυμοκισίων ἐορτῆ, θυσίαν ποιήσωντα Εἰρλήν. τὸν δὲ βωμὸν μὴ αἵματοῦσαι ἑκατομβαιῶν μίχας ἐκτῆ ὅππ' ἰ. τινὲς δὲ φασὶ ἐκ τ' παρουσίας αἰτίας οὕτως αὐτοὺς θυεῖν, αἵματος αὐτοὺς ἀπαλλάξασθαι. ἀλλως, πρὸς σύγκρισιν τοῦ πολέμου καλῶς ἐφίση μὴ χαίρειν πῶν Εἰρλήν σφαγῶν
Nnn ij